

Какво да правя?

Отъ Цанковъ и за Цанкова пѣмамъ никакво извѣстие. На Знаменски трѣбвало прѣдварително прошение да се дадѣло, понеже нѣмалъ, и трѣбвало да се изискватъ отъ-горѣ, пари. Пъкъ тука не се сѣди вече.

Какво да чинжъ?

Да имаме баремъ що-годѣ срѣдства за живѣние—но ако се не одобри отгорѣ, или се неполучи отъ долу, работата, още по лошо. Въ първий случай нѣма да имаме срѣдства, въ вторий ще трѣбва да ги върнеме, — и така ще останж пакъ на вѣтърътъ.

И тѣй, кажи Лапчо, какво да правимъ?

Преди всичко да сипомнимъ правилото: не се стрѣскай отъ нищо, а хладнокрѣвно и кораво сѣди и слѣдвай пжтя си.

Ако не одобрятъ отъ горѣ, а ти и освѣниъ това не би могжлъ да се върнешъ въ България, тогазъ, сравнително ще бжде най-добрѣ за тебе. Ще попострадашъ, ще се попрививашъ, но все пакъ нѣма да се откаешъ, честъта ти до негдѣ ще е спасена прѣдъ твоитѣ очи и прѣдъ очитѣ на които трѣбва.

Но, я да се попитате: ако би отгорѣ да откажатъ, ти ще престанешъ ли, можиишъ ли да престанешъ да гонешъ дѣлото? — Ти си го зачналъ безъ тѣхъ, съобщилъ имъ си го по неволя, за да ти даджтъ срѣдства, които нѣмашъ — съ отказа имъ отвързвашъ ли се ти прѣдъ дѣлото, прѣдъ себе си и другаритѣ? — Никакъ не. Даже, ако би да ти въспрѣтятъ входътъ въ България, това, сжщо тѣй, може ли да те отвърже отъ приетото си рѣшение? никакъ не!

Тогазъ, защо се окайвашъ? особено като нѣма още негативенъ отговоръ, нето отъ едната, нето отъ другата страна?

Но работата била ставала по мжчна . . . , — да — зеръ! иска ти се да върви по медъ и по масло Хей брайно, колко и какви непредвидени и тежки прииятствия има да превалаявашъ ти! — Ако отъ П-гъ откажатъ, ти ще глѣдашъ и тѣй да минешъ отвѣдѣ. Ако отъ София откажатъ, — то ще пишешъ и се молишъ; ти си задлжженъ да сторишъ *всичко*, за да те пуснжтъ въ България. Даже и другаритѣ ти да откажатъ, ти трѣбва да минешъ *самъ*. Ти ще се направишъ подлецъ, лудъ, всичко, само да постигнешъ цѣльта си. Разумѣ ли?

— Добрѣ, разумѣхъ, но кажи тогазъ, какво да правимъ?